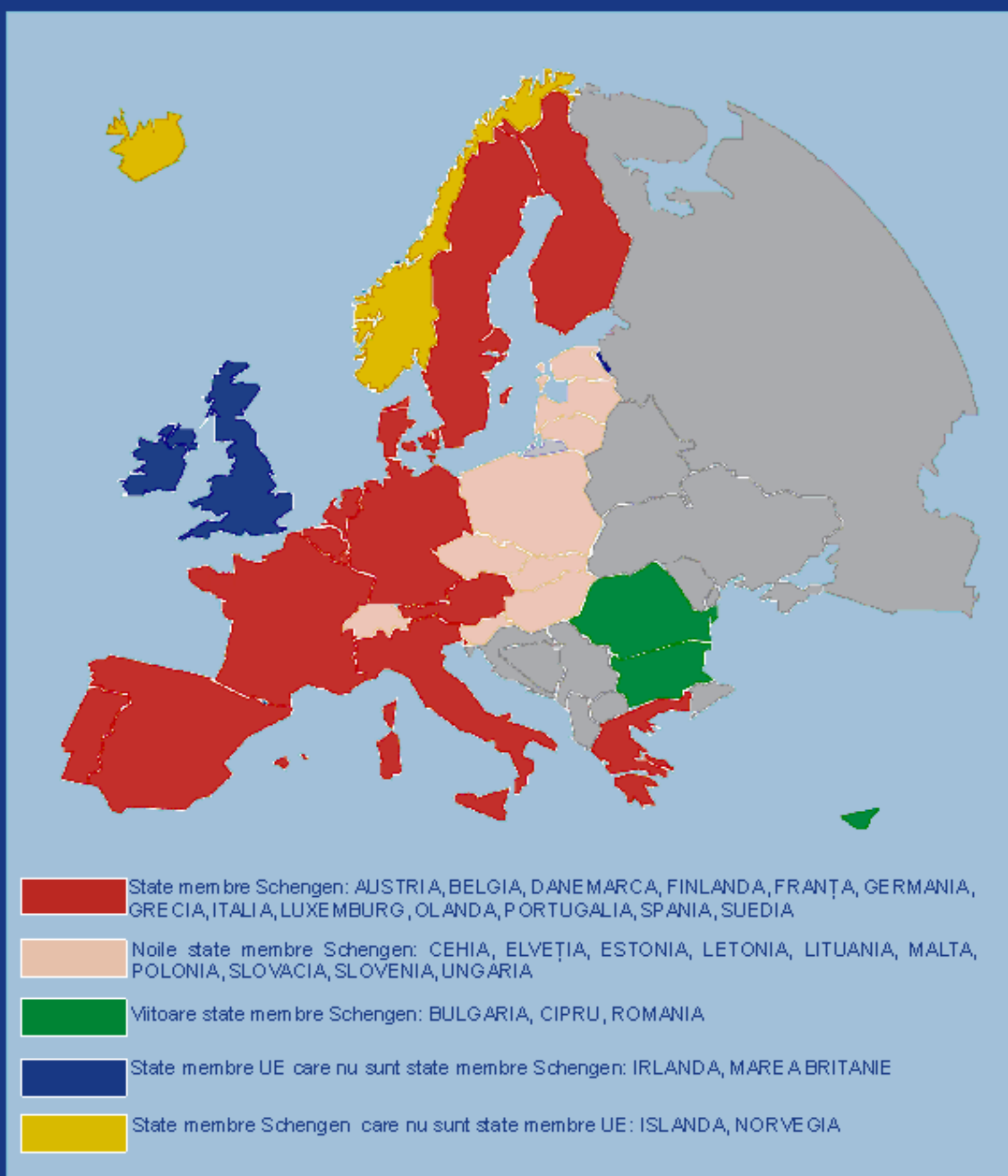

Principalele prevederi CAAS:

- Art. 7, 39, 46** - asistența reciprocă / schimbul de informații
- Art. 40** - supravegherea transfrontalieră
- Art. 41** - urmărirea transfrontalieră
- Art. 44** - radiocomunicații
- Art. 47** - ofițerii de legătură
- Art. 92-119** - Sistemul Informatic Schengen (SIS)

La 14 iunie 1985, Belgia, Franța, Luxemburg, Olanda și Germania au încheiat în localitatea Schengen (Luxemburg) un Acord cu privire la desființarea graduală a controlărilor la frontierele comune.

Convenția de implementare a Acordului Schengen din 19 iunie 1990 (Convenția Schengen - CAAS) transpune obiectivul fixat în 1985 și prevede desființarea controlărilor persoanelor la frontierele comune ale Țărilor Contractante, creând astfel un spațiu al liberei circulații.

Punct de contact național:

CENTRUL DE COOPERARE POLIȚIENEASCĂ INTERNAȚIONALĂ

Programul operativ al Centrului este 24h/24 și 7/7 prin serviciu:
Dispecerat
 Telefon: 0040 21 314 05 40, int. 13710
 Fax: 0040 21 312 36 00

Secretariat
 Telefon: 0040 21 316 07 32 (centrală), int. 13703
 Fax: 0040 21 312 36 00
 e-mail: ccpi@mira.gov.ro

Serviciul SIRENE: int. 13707, 13728
 e-mail: sirene@mira.gov.ro

Unitatea Națională EUROPOL: int. 13705

Biroul Național INTERPOL: int. 13742

Serviciul Operațional: int. 13704

SUPRAVEGHEREA TRANSFRONTALIERĂ

Art. 40

Supravegherea transfrontalieră se poate realiza la toate tipurile de trecere a frontierei: terestră, aeriană și maritimă.

Ca regulă, trebuie obținut un acord în avans, adică înainte de trecerea frontierei, pentru a continua supravegherea pe teritoriul statului destinatar.
 Dacă există risc de întârziere, supravegherea poate continua peste frontieră, pe teritoriul statului destinatar, fără acordul prealabil, conform unor condiții bine stabilite.

Supravegherea „obișnuită”

Se desfășoară după obținerea autorizației de supraveghere în urma adresării unei solicitări de asistență.

Condiții:

- ➔ Trebuie să existe o anchetă judiciară în desfășurare;
- ➔ Persoana supravegheată trebuie să fie suspectă de implicare în comiterea unei infracțiuni care atrage extrădarea;
- ➔ Statul care a primit solicitarea trebuie să autorizeze supravegherea (pot fi impuse anumite condiții);
- ➔ Doar anumiți polițiști sunt autorizați să efectueze supravegherea transfrontalieră; aceștia au dreptul să dețină arme de serviciu, dacă statul destinatar nu a interzis acest lucru, dar armele pot fi folosite doar în legitimă apărare.

Supravegherea „de urgență”

Permite ca supravegherea să fie continuată pe teritoriul altui stat fără o autorizație prealabilă.

Condiții speciale:

- ➔ Autorizația prealabilă nu poate fi cerută „pentru motive deosebit de urgente” (ex: autoritățile iau la cunoștință despre infracțiunea pentru care supravegherea este cerută într-o fază atât de timpurie încât solicitarea de obținere a autorizației nu poate fi soluționată, chiar dacă este transmisă imediat la autoritatea centrală); trecerea frontierei este raportată imediat autorității centrale din statul destinatar.
 - ➔ O solicitare de asistență judiciară este adresată fără întârziere.
- Supravegherea trebuie să înceteze:**
 La cererea statului căruia i-a fost adresată solicitarea, sau în termen de 5 ore de la trecerea frontierei, în absența autorizației din partea statului căruia i-a fost adresată solicitarea.

După ce frontiera a fost trecută

- Polițiștii trebuie să respecte legislația națională a statului pe teritoriul căruia acționează și să se conformeze instrucțiunilor autorităților locale competente. În general, aceste autorități trebuie notificate înainte de inițierea supravegherii. În cazul de urgență, autoritatea centrală va contacta autoritatea omologă, iar polițiștii trebuie să contacteze cea mai apropiată autoritate de poliție după trecerea frontierei.
- Polițiștii trebuie să fie în măsură, în orice moment, să prezinte dovezi că acționează în calitate oficială și să pozeze documente care să certifice autorizarea de a efectua supravegherea (cu excepția cazurilor urgente).
- Dacă statul căruia îi este adresată solicitarea nu obiectează în mod expres, agenții pot purta armele de serviciu; folosirea acestora este interzisă cu excepția cazului de legitimă apărare conform legislației naționale din statul căruia îi este adresată solicitarea.
- Este interzisă intrarea în locuințe și în locuri care nu sunt accesibile publicului.
- Persoana care face obiectul supravegherii nu poate fi arestată, oprită sau interogată de către polițiștii străini însărcinați cu supravegherea.

La încheierea supravegherii

- După ce operațiunea a luat sfârșit, acest fapt va fi raportat autorității din statul destinatar, agenților supravegheți li se poate cere să se prezinte personal în fața autorității. Raportul va fi elaborat în forma prevăzută de Manualul de cooperare polițienească.
- Autoritățile statului destinatar pot cere asistență și în continuare din partea agenților desemnați să efectueze supravegherea, în cadrul investigațiilor și al procedurilor judiciare după finalizarea operațiunii.

- ! Interdicție de pătrundere în locuințe!
- ! Interdicție de acces în locuri nedestinate accesului public!
- ! Interdicție de oprire a persoanelor supravegheate!
- ! Interdicție de reținere a persoanelor supravegheate!
- ! Interdicție de arestare a persoanelor supravegheate!

Punctul de contact Oradea Art / fax: 0040-259.475800 0040-259.413770	Biroul comun de contact Artand tel / fax: 0040-259.437740	Biroul de contact Giurgiu tel / fax: 0040-246.231179	Centrul Trilateral de contact Galați tel / fax: 0040-236.449044	Punctul de contact Porumbneou tel / fax: 0040-230.281069
---	--	--	---	--

ASISTENȚA RECIPROCĂ/SCHIMBUL DE INFORMAȚII

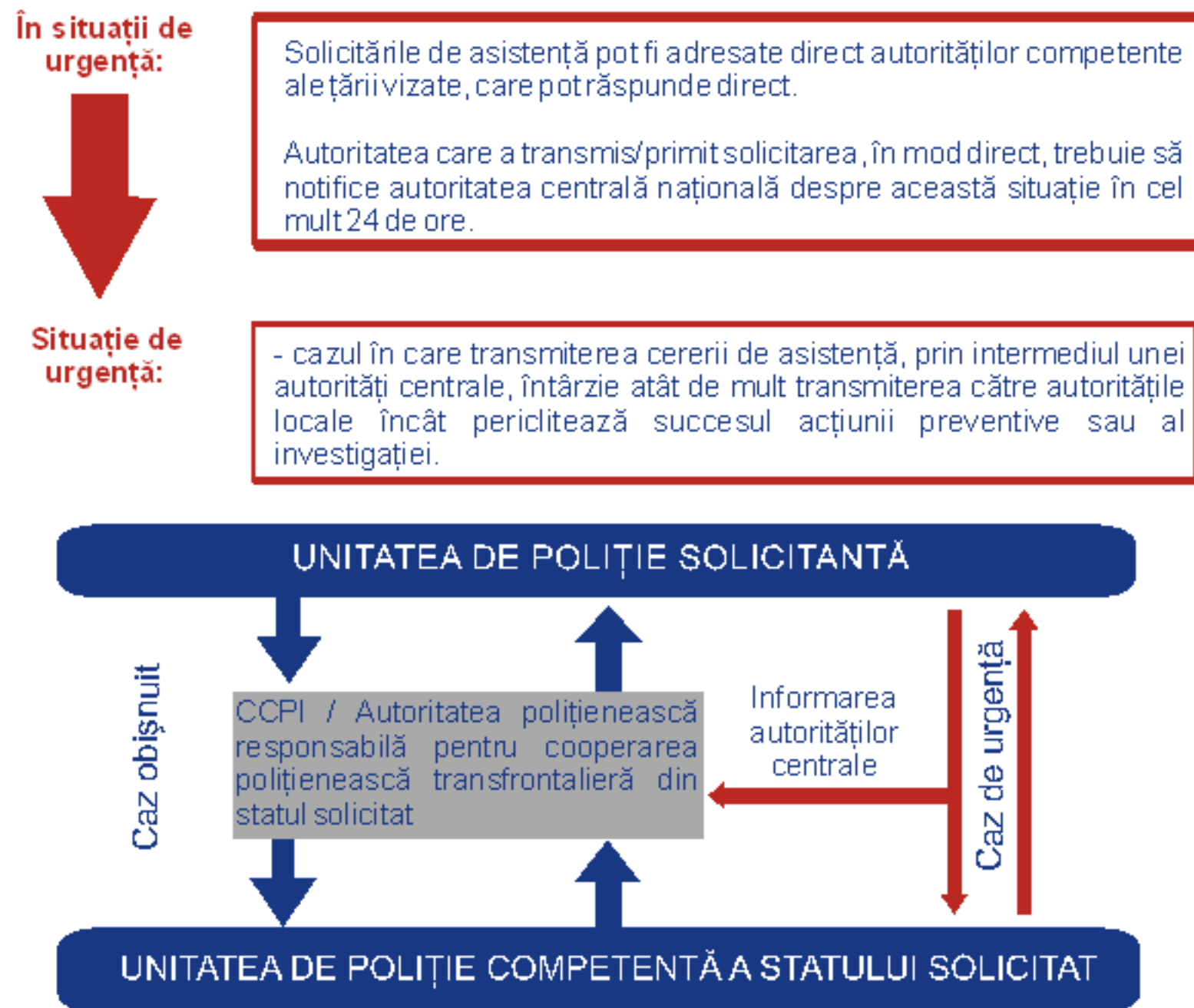
Art. 7

Acordarea reciprocă de asistență și promovarea unei cooperări strânse și constante în scopul realizării controlului la frontieră și supravegherii acesteia, inclusiv prin:
 - schimb de informații,
 - schimb de ofițeri de legătură.

Art. 39

Principii asistenței reciproce între autoritățile de poliție în scopul prevenirii și descoperirii infracțiunilor

Solicitățile de asistență și răspunsurile la acestea vor fi transmise prin intermediul autorităților centrale responsabile pentru cooperarea polițienească internațională

Art. 46

În special, în cazul evenimentelor la care participă un număr mare de persoane (evenimente sportive, concerte, demonstrații etc.); transmiterea oricăror informații cu rol important în combaterea criminalității și prevenirea infracțiunilor și amenințărilor la adresa ordinii și siguranței publice, care afectează unul sau mai multe state și care nu sunt incluse în acorduri bi- sau multilaterale.

Cooperarea nu trebuie să se limiteze la statele vecine, ci se poate realiza și între state care nu au o frontieră comună, precum și în statele de tranzit.

Ca regulă generală, transmiterea informațiilor se va face prin intermediul autorității centrale desemnate. Autoritățile centrale își vor oferi reciproc informații, la cerere sau nu, dacă apar circumstanțe sau grupuri mari de persoane care se deplasează prin sau către alte state Schengen și pot amenința ordinea și siguranța publică.

În anumite cazuri urgente, schimbul de informații poate avea loc direct între autoritățile de poliție implicate, autoritatea centrală urmând să fie informată cât mai curând posibil.

URMĂRIREA TRANSFRONTALIERĂ

Art. 41

Echipajul aflat în urmărirea unei persoane, poate continua urmărirea pe teritoriul unui stat Schengen, cu care statul din care provine are frontieră comună. Această opțiune, care nu necesită un acord prealabil, este supusă unor condiții stricte și unor aranjamente precise. Anumite condiții și aranjamente sunt generale, iar altele sunt specifice fie cărei țări și au fost prevăzute în declarații unilaterale.

Urmărirea „obișnuită”

Condiții:

- ➔ Urmărirea poate fi efectuată doar peste frontierele terestre;
- ➔ Doar polițiștii naționali autorizați pot efectua operațiuni de urmărire transfrontalieră;
- ➔ Condiții referitoare la infracțiune: fiecare stat are posibilitatea de a alege între două opțiuni pentru tipurile de infracțiuni care permit exercitarea urmăririi (conform fișelor naționale anexate Manualului Schengen de cooperare polițienească): lista restrictivă a infracțiunilor prevăzute la art. 41 (4) lit. a sau infracțiunile care atrag extrădarea;
- ➔ Următoarele condiții se aplică tuturor statelor:
 - persoana în cauză trebuie să fi fost surprinsă în flagrant comitând sau participând la comiterea uneia dintre aceste infracțiuni;
 - urmărirea este, de asemenea, aprobată dacă persoana în cauză se sustrage executării măsurii de arestare preventivă sau executării unei pedepse cu închisoarea.

Urmărirea „de urgență”

Condiții speciale:

- ➔ Nu a fost posibilă informarea prealabilă a autorităților responsabile din statul destinatar, datorită unei anumite urgențe, sau
- ➔ autoritățile statului destinatar au fost anunțate, dar nu au putut să preia urmărirea în timp util;
- ➔ Polițiștii care efectuează urmărirea consultă autoritățile statului destinatar, cel mai târziu până în momentul trecerii frontierei.

! Urmărirea încetează la prima solicitare a statului destinatar.

Restricțiile ale urmăririi (pot fi alese, în mod liber, de fiecare stat Schengen)

1. Restricție teritorială: unele state autorizează urmărirea pe întregul teritoriu, altele o autorizează doar pentru un anumit număr de km, după trecerea frontierei.
2. Restricție temporală: urmărirea poate fi suspendată după o anumită perioadă de timp determinată.
3. Restricție referitoare la atribuțiile polițiștilor care efectuează urmărirea: unele state îi autorizează pe aceștia să oprească și să interogheze, altele nu. Acest lucru nu afectează dreptul de a efectua o arestare în statul pe al cărui teritoriu se deșfășoară urmărirea când autorul este prins în flagrant.

Pe parcursul urmăririi

- Este obligatorie informarea autorităților locale pe al cărui teritoriu se desfășoară urmărirea, cel mai târziu până în momentul trecerii frontierei. Acest lucru trebuie făcut prin contactarea:
 - fie a primei unități de poliție din statul în cauză,
 - fie a autorității de legătură desemnate de statul în cauză.
- Polițiștii trebuie să acționeze în conformitate cu legislația națională a statului pe teritoriul căruia se desfășoară urmărirea și trebuie să urmeze instrucțiunile autorităților locale competente.
- Polițiștii care efectuează urmărirea au prioritate în circulația pe drumurile publice în conformitate cu legislația națională a statului pe al cărui teritoriu continuă urmărirea.
- La solicitarea autorităților locale, urmărirea trebuie să înceteze.
- Polițiștii trebuie să aibă asupra lor legitimația/insigna de serviciu și să fie ușor de identificat (uniformă, banderolă, autovehicul, etc.). Au dreptul să dețină arme de serviciu, dar utilizarea acestora este interzisă cu excepția cazului de legitimă apărare conform legislației naționale a statului destinatar.
- Este interzisă pătrunderea în locuințe sau în locuri nedestinate accesului publicului.

După ce urmărirea s-a încheiat:

- După fiecare urmărire, indiferent de rezultat, polițiștii implicați trebuie să se prezinte în fața autorităților locale competente pentru a întocmi un raport, dacă acestea doresc, polițiștii trebuie să rămână la dispoziția lor și să furnizeze asistență, la cerere, pentru viitoarele investigații și proceduri judiciare.
- Dacă o persoană este reținută și nu este cetățean al statului unde s-a făcut reținerea trebuie eliberată după un interval de șase ore de la reținere dacă nu este emis nici un mandat de arestare în vederea extrădării (intervalul orar între miezul nopții și 09.00 nu se ia în considerare).
- Persoanele reținute pot fi percheziționate în vederea prezentării în fața autorităților locale. Pot fi încătușate, iar obiectele personale confiscate.

Orice autoritate implicată într-o urmărire, indiferent de rezultat, trebuie să completeze un formular standard pentru statistici (anexat Manualului de cooperare polițienească), imediat după ce frontiera a fost trecută, și să-l trimită la autoritatea centrală (responsabilă pentru supraveghere) a statului pe teritoriul căruia se desfășoară urmărirea.

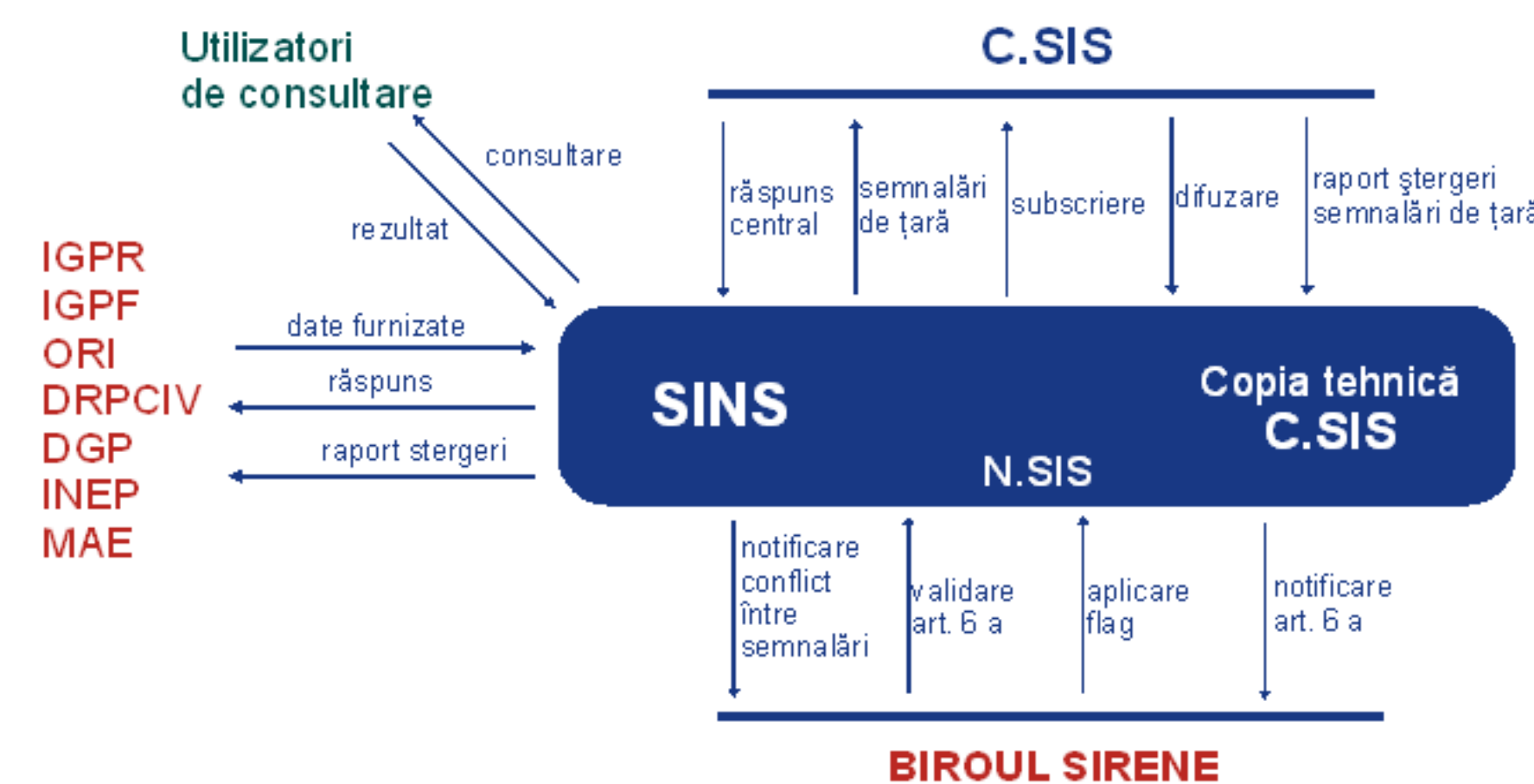
SISTEMUL INFORMATIC SCHENGEN II

Art. 92 - 119

SIS II reprezintă un sistem informatic comun ce conține date cu privire la persoane și obiecte (vehicule, arme, bancnote, documente de identitate în alb sau completate, date biometrice, fotografii) folosite în scopuri investigative. Facilitează schimbul de informații importante, prin intermediul computerului, cu privire la persoane și obiecte (ex. motivul alertei și acțiunea ce trebuie întreprinsă). SIS este compus dintr-un sistem central (numit C.SIS), sistemele informatice naționale (N.SIS) și o infrastructură de comunicații între acestea. Informațiile din SIS vor fi accesate de statele membre prin intermediul sistemelor naționale N.SIS. Sistemul Informatic Schengen operează pe principiul că sistemele naționale nu pot schimba date direct între ele, ci numai prin intermediul C.SIS.

Accesul la date conținute în SIS II este rezervat în exclusivitate:

- ➔ autorităților responsabile cu controlul frontierei;
- ➔ autorităților responsabile cu alte controale polițienești și vamale în interiorul statului membru și celor responsabile cu coordonarea acestor controale;
- ➔ autorităților naționale judiciare (de exemplu, cele responsabile cu inițierea urmăririi penale și anchetelor judiciare);
- ➔ autorităților responsabile cu emiterea vizelor (conform art. 98 CAAS);
- ➔ autorităților centrale responsabile cu examinarea cererilor de viză;
- ➔ autorităților centrale responsabile cu emiterea permiselor de rezidență și administrarea legislației privind străinii, în contextul aplicării prevederilor CAAS legate de circulația persoanelor;
- ➔ Europol (pentru art. 95, 99 și 100 CAAS);
- ➔ membrilor naționali ai Eurojust și asistenților acestora (pentru art. 95 și 98 CAAS);
- ➔ autorităților responsabile cu emiterea certificatelor de înmatriculare (acces direct pentru acele autorități care sunt guvernamentale și acces indirect pentru acele autorități care nu sunt guvernamentale).

Categoriile de date în SIS

Principalele semnalații care pot fi introduse pentru o persoană se referă la:

- ➔ Persoane care fac obiectul unor proceduri de extrădare sau de predare în baza unui mandat european de arestare (art. 95);
- ➔ Persoane străine (cetățeni terți) împotriva cărora s-a dispus măsura nepermițerii intrării și străinii împotriva cărora a fost dispusă măsura expulzării, returnării sau împotriva cărora a fost dispusă o măsură de îndepărtare de pe teritoriul României (art. 96);
- ➔ Persoane dispărute sau care, în interesul propriei protecții sau pentru prevenirea amenințărilor, trebuie plasate în mod provizoriu într-un loc sigur, la cererea autorității competente sau a autorității judiciare competente (art. 97);
- ➔ Persoane citate pentru a se prezenta în fața autorităților judiciare în cadrul unei proceduri penale care antrenează răspunderea cu privire la fapte pentru care au fost urmărite sau persoanele cărora trebuie să li se comunice o hotărâre penală (art. 98);
- ➔ Persoane care fac obiectul supravegherii discrete sau controlului specific (art. 99).

Principalele semnalații care pot fi introduse pentru un obiect se referă la:

- ➔ Vehiculele cu motor cu o capacitate cilindrică mai mare de 50 cm³, care au fost furate, tănuite sau pierdute (art. 100);
- ➔ Documentele furate, tănuite sau pierdute care privesc vehicule (art. 100 lit. f);
- ➔ Armele letale furate, tănuite sau pierdute (art. 100 lit. c);
- ➔ documentele de identitate eliberate (pașapoarte, cărți de identitate, permise de conducere) care au fost furate, însușite ilegal sau pierdute (art. 100 lit. e);
- ➔ Bancnotele sau titlurile de valoare furate, tănuite sau pierdute (art. 100 lit. g).

În fiecare stat Schengen există un **Birou SIRENE** (Supplementary Information Request at the National Entry / Supplement d'Information Requis a l'Entree Nationale).

SIRENE reprezintă practic interfața umană a SIS II, este unicul punct în contact cu celelalte state membre. Biroul Sirene are ca principal rol specific responsabilitatea furnizării de informații în timp real utilizatorului final, cu posibilitatea completării informației cu date suplimentare, în cel mai scurt timp.

Biroul SIRENE lucrează în regim de dispecerat, disponibil 24/7, pentru a asigura continuitatea fluxului de informații între birourile naționale echivalente.

SIS fiind un sistem hit/no-hit, semnalațiile sunt succinte, iar informațiile suplimentare necesare (alte date ce pot fi solicitate de utilizatori SIS în plus față de datele oferite inițial de sistem, în scopul investigațiilor specifice) începând de la introducerea și până la descoperirea, sunt elaborate și difuzate de Biroul SIRENE sub formă de documente tipizate (formulare).

TRATATUL DE LA PRÛM

Tratatul între Regatul Belgiei, Republica Federală Germania, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Marele Ducat al Luxemburgului, Regatul Țărilor de Jos și Republica Austriei privind aprofundarea cooperării transfrontaliere, în special în vederea combaterii terorismului, criminalității transfrontaliere și migrației ilegale, semnat la Prüm (Germania) în data de 27 mai 2005.

Puncte Naționale de Contact

- ➔ Informații ADN: Institutul de Criminalistică din cadrul IGPR
- ➔ Informații dactiloscopice: Institutul de Criminalistică din cadrul IGPR
- ➔ Date de înmatriculare a vehiculelor: DRPCIV
- ➔ Consiliere în identificarea documentelor de călătorie false sau falsificate: IGPF
- ➔ Pregătirea măsurilor în domeniul repatrierii: ORI
- ➔ Schimbul de informații în cazul unor evenimente majore cu caracter transfrontalier - menținerea ordinii publice, cât și pe manifestări sportive: IGJR;
- ➔ Prevenirea și combaterea a activităților teroriste: SRI
- ➔ Insoțitorii înarmați la bordul aeronavelor: SRI
- ➔ Operațiuni comune: CCPI
- ➔ Măsurile în caz de pericol iminent: IGPF
- ➔ Asistență în caz de evenimente majore, dezaastre și accidente grave: IGSU
- ➔ Cooperarea la cerere: CCPI

Prüm vs. Schengen

Dacă în cazul Convenției Schengen, schimbul de informații este susținut de o platformă centralizată (SIS II), conform Tratatului de la Prüm schimbul de informații (ADN, dactiloscopice și de înmatriculare a vehiculelor) are loc descentralizat, prin acces online în bazele de date ale Statelor Parte. În cazul unui hit (a profilului ADN, a informațiilor dactiloscopice sau a informațiilor cu privire la vehicule), informațiile cu caracter personal și celelalte informații legate de caz se transmit prin canalele de asistență judiciară (în România în cadrul CCPI).